

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 11C/139/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217579
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Júlia Weiserová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7612217579.4

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalobný návrh **z a m i e t a**.

Návrh na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal dňa 27.9.2012 na tunajšom súde žaloby, ktorými sa domáha od žalovanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených tunajším súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdному exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že tunajší súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) alebo
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Uznesením č. 11C/139/2012-7 zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012 tunajší súd spojil, poukazujúc na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., na spoločné konanie konania vedené na návrh žalobcu pod sp. zn. 11C/139/2012, 11C/145/2012, 11C/146/2012, 11C/177/2012, 11C/193/2012, 11C/202/2012, 11C/204/2012, 11C/228/2012, 11C/235/2012, 11C/246/2012, 11C/266/2012, 11C/272/2012, 11C/298/2012, 11C/313/2012, 11C/318/2012, 11C/321/2012, 11C/327/2012, a 11C/332/2012 s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 11C/139/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej, postavil sa do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúvanie exekučného titulu metódou, ktorá mu v rámci zverenej právomoci ako exekučnému súdu neprináleží a teda prekročil mieru možného rozhodovania o zákonom vymedzenom okruhu spoločenských vzťahov a porušil tak zásadu legality. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Majetkovú škodu si žalobca v týchto žalobách uplatnil spravidla vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu. V tomto prípade išlo o žaloby 11C/193/2012, 11C/228/2012, 11C/235/2012 a 11C/246/2012.

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010 a v dňoch 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- Eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- Eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. Išlo o žaloby 11C/202/2012, 11C/272/2012, 11C/298/2012, 11C/327/2012, a 11C/332/2012.

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného

súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- Eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy, aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- Eur a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55,- Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. Žalobami označenými žalobcom ako NP boli 11C/204/2012, 11C/266/2012, 11C/318/2012 a 11C/321/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K zmene exekútora rozhodnutím súdu nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. Jednalo sa o žaloby 11C/139/2012, 11C/145/2012, 11C/146/2012, 11C/177/2012 a 11C/313/2012. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi. Postup exekučného súdu bol v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 175,- Eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určovaní výšky ktorej vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 Eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobných návrhoch ďalej žalobca uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje z dôvodu, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziku insolvenčii povinného. Ako ďalšie dôvody žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy, zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery. Zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškание v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Žalobca ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na žiadosť pozitívne nereagoval.

Žalovaná v písomnom vyjadrení k podaným žalobám poukázala na to, že v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že sú zmätočne označení povinní, najmä sú odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené spisové značky príslušných exekučných konaní, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody v jednotlivých prípadoch. Žalobca nepriložil k žalobám ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu predmetného exekučného konania, vznik

skutočnej škody, nemajetkovej ujmy. Uviedol síce časť dôkazov, najmä však poukazuje na exekučný spis a teda v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd. V tejto súvislosti navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Čo sa týka žalobcom uvádzaných prieťahov v konaní, poukázal na to, že žalobca uvádza kroky, ktoré podnikol na ich odstránenie, iba v žalobách týkajúcich sa exekučných konaní, v ktorých boli zamietnuté žiadosti o udelenie poverenia. Formu "žiadosti o informáciu o stave konania" nie je možné považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k zabráneniu prieťahov a k ich účinnému odstráneniu. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR. Žalovaná poukázala ďalej na to, že dňa 23.04.2012 jej boli doručené žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pritom už dňa 27.09.2012 boli súdu doručené žalobné návrhy a teda žalobca ich nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr. Žalovaná má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

K jednotlivým žalobám uviedla, že pokiaľ sa týka žalôb, v ktorých sa žalobca domáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu zamietnutia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS), akýkoľvek postup súdu, ktorý nájde svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí, nemôže byť "nesprávnym úradným postupom" na účely zákona č. 514/2003 Z. z.. Zo žalobcom uvedených skutkových okolností je zrejmé, že nemôže ísť ani o zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Toto právo totiž možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Táto podmienka nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie splnená. Súd má povinnosť ex offio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, s cieľom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol prípadne nekalou doložkou viazaný.

K žalobám týkajúcim sa zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NZP) žalovaná poukázala na to, že z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Táto lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu Ak ho súd nepoverí, 15-dňová

lehota neplatí. Zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie predpokladá posudzovanie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

K žalobám týkajúcim sa nerozhodnutia o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenej lehote (žaloby označené ZE), žalovaná uviedla, že exekučný súd po dôjdení žiadosti o zmenu súdneho exekútora predloží túto žiadosť pôvodnému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie, na vyčíslenie jeho doterajších trov, keďže súčasne s rozhodnutím o zmene súdneho exekútora rozhodne aj o trovách doterajšieho exekučného konania. Ak pôvodný súdny exekútor neposkytol exekučnému súdu súčinnosť, súd objektívne nemohol dodržať zákonnú 30-dňovú lehotu na rozhodnutie o návrhu žalobcu na zmenu súdneho exekútora. Okrem toho, žalobcovi nič nebránilo v podaní sťažnosti predsedovi príslušného súdu proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ak tak neurobil, zanedbal svoju všeobecnú preventívnu povinnosť. Zároveň žalovaná poukázala na ustanovenie § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, a teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote nemohlo dôjsť k vzniku žiadnej materiálnej škody.

K žalobcom uvádzanému nesprávnemu úradnému postupu rozhodnutím o poverení exekútora po 15-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené NP) žalovaná poukázala na znenie ustanovenia § 44 ods. 2 a § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku účinné od 1.6.2011 s tým, že z uvedených ustanovení vyplýva, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Ďalej uviedla, že zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si

vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

K namietaným prietahom v konaní žalovaná poukázala na § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. a na to, že žalobca nepreukázal, aby existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, ESLP, či Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Preto žalovaná má za to, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúcu v existencii prietahov. Rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhrade škody. Všeobecný súd nemôže konštatovať prietahy v konaní a priznať za ne náhradu nemajetkovej ujmy.

K požadovanej materiálnej škode uviedla, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať za zmenšenie jeho majetku, ani za ušlý majetkový prospech. Uplatňovanie nároku žalobcom na majetkovú škodu je nepodložené, nadhodnotenú, a nepreukázanú. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami resp. skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok. V časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch poukázala žalovaná na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu a že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody žalovaná uviedla, že žalobu považuje za právne neopodstatnenú a žiadala, aby bola v celom rozsahu zamietnutá.

Súd vo veci vytyčil pojednávanie na termín 22.5.2013, pričom účastníci konania sa na pojednávanie nedostavili. U oboch mal súd doručenie predvolania riadne preukázané, lehota na prípravu na pojednávanie bola u účastníkov zachovaná. Žalobca, ako aj žalovaná svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili. Žalovaná nežiadala o odročenie termínu pojednávania. Žalobca žiadal o zrušenie nariadeného pojednávania do rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu v prejednávanej veci. Zároveň podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2NcC/50/2012-13 zo dňa 22.10.2012. O nevyhlásení zákonnej sudkyne z prejednávania a rozhodovania veci bolo rozhodnuté predmetným rozhodnutím Krajským súdom v Košiciach. Uvedené rozhodnutie je právoplatné a je záväznú nie len pre súd, ale aj pre účastníkov tohto konania. Vzhľadom na uvedené, súd pojednávanie odročil a o návrhu žalobcu na prerušenie konania rozhodol uznesením č. 11C/139/2012-53 zo dňa 20.6.2013, a to tak že ho zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Krajský súd v Košiciach uznesením 5Co/338/2013-73 zo dňa 12.12.2013 rozhodnutie súdu 1. stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania potvrdil. Následne súd vytyčil termín pojednávania na 2.4.2014, kde žalobca opätovne žiadal o zrušenie nariadeného pojednávania do rozhodnutia o otázke nestrannosti a otázke zákonného sudcu v prejednávanej veci, pričom požiadal i o prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach uvedeného vyššie. Súd nepovažoval žalobcom uvedený dôvod za dôležitý dôvod odročenia pojednávania poukazujúc na ustanovenie § 119 O.s.p. a v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania, pričom pri rozhodovaní prihliadol na obsah spisu a vykonané listinné dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Žalobca v konaní namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu. Súd sa preto oboznámil s jednotlivými exekučnými spismi tunajšieho súdu, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný. Žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi v prevažnej väčšine boli rozhodcovské rozsudky Stáleho rozhodcovského súdu, v jednom prípade platobný rozkaz a v troch prípadoch notárska zápisnica. Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol predložený návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a prevažne aj zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným, z ktorej bolo vo všetkých prípadoch zistené, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/229/2006 (pripojeného k sp. zn. 11C/139/2012) bolo zistené, že dňa 26.4.2006 tunajší súd poveril na základe žiadosti súdneho exekútora Ing. Bc. Radoslava Kešefáka, Exekútorový úrad Spišská Nová Ves na vykonanie exekúcie proti povinnému C. F. pre vymoženie sumy 254,93 Eur (7680,- Sk) s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - Notárskej zápisnice spísanej dňa 6.11.2005 u notára JUDr. Ondreja Ďuriača, Partizánske N 5820/2005, NZ 52543/2005, NCRLs 51883/2005. Listom zo dňa 5.10.2010 doručeného tunajšiemu súdu dňa 6.10.2010 požiadal oprávnený tunajší súd o zmenu súdneho exekútora a oznámil meno a sídlo nového exekútora - JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 12.11.2010 tunajší súd zaslal uvedenú žiadosť poverenému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného spisu. Uznesením 9Er/229/2006-25 zo dňa 25.1.2011 tunajší súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju a návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu podal oprávnený odvolanie, pričom odvolací súd potvrdil uznesenie súdu 1. stupňa čo do výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a jej zastavení i vo vzťahu k výroku o zamietnutí návrhu na zmenu exekútora.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3Er/82/2004 (pripojeného k sp. zn. 11C/145/2012) bolo zistené, že dňa 22.6.2004 tunajší súd poveril na základe žiadosti súdneho exekútora Ing. Bc. Karola Mihala, Exekútorový úrad Košice na vykonanie exekúcie proti povinnému K. R. pre vymoženie sumy 117,51 Eur (3540,- Sk) s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - Notárskej zápisnice spísanej dňa 22.2.2004 u notára JUDr. Ondreja Ďuriača, Partizánske N 908/2004, NZ 15411/2004. Listom zo dňa 18.11.2010 doručeného tunajšiemu súdu dňa 22.11.2010 požiadal oprávnený tunajší súd o zmenu súdneho exekútora a oznámil meno a sídlo nového exekútora - JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 2.12.2010 tunajší súd zaslal uvedenú žiadosť poverenému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného spisu. Uznesením 3Er/82/2004-21 zo dňa 31.1.2011 tunajší súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju a návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu podal oprávnený odvolanie, pričom odvolací súd potvrdil uznesenie súdu 1. stupňa čo do výroku o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a jej zastavení a voči výroku o zamietnutí návrhu na zmenu exekútora odvolanie odmietol. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 31.8.2011.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/17/2004 (pripojeného k sp. zn. 11C/146/2012) bolo zistené, že dňa 16.2.2004 tunajší súd poveril na základe žiadosti súdneho exekútora Ing. Bc. Karola Mihala, Exekútorový úrad Košice na vykonanie exekúcie proti povinnému K. R. pre vymoženie sumy 474,01 Eur (14280,- Sk) s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - Notárskej zápisnice spísanej dňa 31.10.2003 u notára JUDr. Ondreja Ďuriača, Partizánske N 4402/2003, NZ 100011/2003. Listom zo dňa 18.11.2010 doručeného tunajšiemu súdu dňa 22.11.2010 požiadal oprávnený tunajší súd o zmenu súdneho exekútora a oznámil meno a sídlo nového exekútora - JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 30.11.2010 tunajší súd zaslal uvedenú žiadosť poverenému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného spisu. Uznesením 9Er/17/2004-20 zo dňa 31.1.2011 tunajší súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju a návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu podal oprávnený odvolanie, pričom odvolací súd zrušil uznesenie súdu 1. stupňa z dôvodu, že povinný v priebehu exekučného konania zomrel a teda stratil spôsobilosť byť účastníkom konania. Následne súd konal v zmysle pokynu odvolacieho súdu z dedičkou povinného. Uznesením 9Er/17/2004-41 zo dňa 15.12.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju a návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 1Er/1332/2002 (pripojeného k sp. zn. 11C/177/2012) bolo zistené, že dňa 27.8.2002 tunajší súd poveril na základe žiadosti súdneho exekútora JUDr. Vladimíra Rudla, Exekútorový úrad Ružomberok na vykonanie exekúcie proti povinnému X. R. pre vymoženie sumy 398,33 Eur (12000,- Sk) s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - Platobného rozkazu tunajšieho súdu 1Rob 911/01 zo dňa 10.12.2001. Listom zo dňa 8.10.2009 doručeného tunajšiemu súdu dňa 15.10.2009 požiadal oprávnený tunajší súd o zmenu súdneho exekútora a oznámil meno a sídlo nového exekútora - JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 26.11.2009 tunajší súd zaslal uvedenú žiadosť poverenému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného spisu. Súdny exekútor - pôvodný svoje vyjadrenie predložil súdu 15.4.2010 spolu s oznámením o vyčíslení trov exekúcie. Uznesením 1Er/1332/2002-15 zo dňa 21.4.2010 vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad so sídlom Bratislava, Zahradnícka 62.

Z uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/23/2010 (pripojeného k sp. zn. 11C/193/2012) súd zistil, že dňa 20.1.2010 podal súdny exekútor JUDr. Rudolfom Krutý žiadosť na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Q. Z. pre vymoženie 1335,24 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 18082/09 zo dňa 9.11.2009. Keďže podkladom pre rozhodnutie bola úverová zmluva súd požiadal súd súdneho exekútora a následne i priamo oprávneného o jej predloženie. Oprávnený na výzvu pozitívne nereagoval, preto bola uznesením 9Er/23/2010-9 zo dňa 12.5.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnutá. Oprávnený podal proti tomuto uzneseniu odvolanie, pričom odvolací súd uznesením zo dňa 22.9.2010, uznesenie súdu 1. stupňa potvrdil. Uznesením zo dňa 8.11.2010 bolo exekučné konanie zastavené, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť 6.12.2010.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/52/2011 (pripojeného k sp. zn. 11C/202/2012) súd zistil, že dňa 5.1.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému N. K. pre vymoženie 1020,13 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 09086/10 zo dňa 6.10.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 27.1.2011. Výzvou zo dňa 31.1.2011 bol oprávnený žiadaný na špecifikáciu použitia úveru, na ktorú reagoval odpoveďou doručenou tunajšiemu súdu dňa 4.3.2011. Dňa 17.3.2011 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením 9Er/52/2011-13 zamietnutá pre nezákonnosť exekučného titulu, ktorý priznával nedovolené plnenie, bol v rozpore s dobrými mravmi a následne uznesením zo dňa 12.5.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.6.2011.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/520/2009 (pripojeného k sp. zn. 11C/204/2012) súd zistil, že dňa 26.8.2009 podal súdny exekútor JUDr. Rudolfom Krutý žiadosť na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému P. E. pre vymoženie 330,61 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 04423/09 zo dňa 3.6.2009. Keďže podkladom pre rozhodnutie bola úverová zmluva súd požiadal dňa 27.8.2009 oprávneného o jej predloženie, ktoré následne urgoval. Oprávnený na výzvu reagoval doložením listín až 20.11.2009. Uznesením 9Er/520/2009-17 zo dňa 4.12.2009 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia čiastočne čo do istiny 167,29 Eur a nad zákonný úrok z omeškania zamietnutá pre nezákonnosť exekučného titulu, ktorý priznával nedovolené plnenie a bol v rozpore s dobrými mravmi a v ten istý deň bolo vo zvyšnej časti vydané poverenie na vykonanie exekúcie. Oprávnený podal proti tomuto uzneseniu odvolanie a odvolací súd dňa 20.12.2010 uznesenie súdu 1. stupňa zrušil za účelom opätovného preskúmania charakteru zmluvy o úvere. Výzvou zo dňa 10.1.2011 bol oprávnený vyzvaný na špecifikáciu účelu zmluvy o úvere, na ktorú reagoval jej opätovným predložením. Po preštudovaní úverovej zmluvy bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením 9Er/520/2009-43 zo dňa 7.2.2011 opätovne čiastočne čo do čo do istiny 167,29 Eur a nad zákonný úrok z omeškania zamietnutá pre nezákonnosť exekučného titulu, ktorý priznával nedovolené plnenie a bol v rozpore s dobrými mravmi. Uznesením zo dňa 17.3.2011 bolo exekučné konanie v zamietnutej časti zastavené.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/220/2011 (pripojeného k sp. zn. 11C/228/2012) súd zistil, že dňa 29.3.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému C. R. pre vymoženie 882,87 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 13921/10 zo dňa 26.1.2011. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 14.4.2011. Výzvou zo dňa 18.4.2011 bol oprávnený žiadaný na špecifikáciu použitia úveru, na ktorú reagoval odpoveďou dňa 11.5.2011. Dňa 12.5.2011 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením 9Er/220/2011-13 zamietnutá pre nezákonnosť exekučného titulu, ktorý priznával nedovolené plnenie, bol v rozpore s dobrými mravmi a následne uznesením zo dňa 23.6.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.7.2011.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/550/2011 (pripojeného k sp. zn. 11C/235/2012) súd zistil, že dňa 17.6.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému L. Z. pre vymoženie 1454,57 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu

sp. zn. SR 02089/11 zo dňa 8.4.2011. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 15.8.2011. Výzvou zo dňa 19.8.2011 bol oprávnený žiadaný na špecifikáciu použitia úveru, na ktorú reagoval odpoveďou dňa 20.9.2011. Dňa 22.9.2011 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením 9Er/550/2011-15 zamietnutá pre nezákonnosť exekučného titulu, ktorý priznával nedovolené plnenie, bol v rozpore s dobrými mravmi a následne uznesením zo dňa 20.10.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.11.2011.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/90/2011 (pripojeného k sp. zn. 11C/246/2012) súd zistil, že dňa 3.2.2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému K. Ž. pre vymoženie 470,- Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 11053/10 zo dňa 22.11.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 21.2.2011. Výzvou zo dňa 22.2.2011 bol oprávnený žiadaný na špecifikáciu použitia úveru, na ktorú nereagoval. Dňa 17.3.2011 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením 9Er/90/2011-11 zamietnutá pre nezákonnosť exekučného titulu, ktorý priznával nedovolené plnenie, bol v rozpore s dobrými mravmi a následne uznesením zo dňa 12.5.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 1.6.2011.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/301/2010 (pripojeného k sp. zn. 11C/266/2012) súd zistil, že dňa 5.3.2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému E.. B. E. pre vymoženie 436,- Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 15083/09 zo dňa 18.11.2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 11.5.2010 a dňa 18.5.2010 bolo vo veci vydané poverenie. Dňa 12.11.2010 podal povinný návrh na zastavenie exekúcie a vylúčenie súdneho exekútora z exekúcie, pričom toto podanie bola zaslané na vyjadrenie oprávnenému i súdnemu exekútorovi. Uznesením 9Er/310/2010-32 zo dňa 29.3.2011 bol návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietnutý a uznesením 9Er/301/2010-36 z toho istého dňa bolo rozhodnuté o tom, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý nie je vylúčený z vykonávania exekúcie. Následne podal proti "uzneseniu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia" odvolanie oprávnený, pričom Uznesením 14CoE/126/2011-53 zo dňa 17.8.2011 odvolací súd odvolacie konanie z dôvodu späťvzatia odvolania zastavil. Uznesením 9Er/301/2010-55 zo dňa 19.9.2011 exekučný súd rozhodol o vylúčení súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého z vykonávania exekúcie a následne uznesením zo dňa 16.11.2011 poveril jej výkonom JUDr. Ivana Nestora, Exekútorový úrad Bratislava. Uznesením 9Er/301/2010-65 zo dňa 19.12.2011 priznal exekučný súd trovy exekúcie 71,54 Eur pôvodnému súdnemu exekútorovi. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie oprávnený, pričom odvolací súd predmetné uznesenie zrušil a vec vrátil súdu 1. stupňa na ďalšie konanie.

Z uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/613/2009 (pripojeného k sp. zn. 11C/272/2012 a žalovaného i v konaní 11C/321/2012 titulom náhrady škody za neskoro vydané poverenie) zo dňa 29.1.2010 súd zistil, že dňa 25.9.2009 podal súdny exekútor JUDr. Rudolfom Krutý žiadosť na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Márii Dobrovičovej pre vymoženie 207,25 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 06104/09 zo dňa 2.7.2009. Keďže podkladom pre rozhodnutie bola úverová zmluva súd požiadaval oprávneného o jej predloženie. Oprávnený na výzvu nereagoval, preto bola citovaným uznesením žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnutá. Oprávnený podal proti tomuto uzneseniu odvolanie a zároveň predložil požadovanú zmluvu o úvere, preto odvolací súd uznesenie súdu 1. stupňa zrušil. Po preštudovaní úverovej zmluvy bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením 9Er/613/2009-21 zo dňa 4.8.2010 čiastočne čo do istiny nad sumu 157,54 Eur a nad zákonný úrok z omeškania zamietnutá pre nezákonnosť exekučného titulu, ktorý priznával nedovolené plnenie a bol v rozpore s dobrými mravmi a v ten istý deň bolo vo zvyšnej časti vydané poverenie na vykonanie exekúcie. Následne bolo oprávneným znovu podané odvolanie, pričom odvolací súd uznesením zo dňa 27.5.2011, uznesenie súdu 1. stupňa potvrdil. Uznesením zo dňa 27.6.2011 bolo exekučné konanie v zamietnutej časti zastavené.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/458/2009 (pripojeného k sp. zn. 11C/298/2012) súd zistil, že dňa 6.8.2009 podal súdny exekútor JUDr. Rudolfom Krutý žiadosť na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému A. E. pre vymoženie 374,36 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 02159/09 zo dňa 26.5.2009. Keďže podkladom pre rozhodnutie bola úverová zmluva súd požiadal dňa 11.8.2009 súdneho exekútora a následne dňa 19.11.2009 priamo oprávneného o jej predloženie. Oprávnený na výzvu pozitívne nereagoval, preto bola uznesením 9Er/458/2009-17, zo dňa 14.1.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnutá. Oprávnený podal proti tomuto uzneseniu odvolanie, pričom odvolací súd uznesením zo dňa 21.6.2010, uznesenie súdu 1. stupňa potvrdil. Uznesením zo dňa 20.9.2010 bolo exekučné konanie zastavené, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť 30.9.2010.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/200/2007 (pripojeného k sp. zn. 11C/313/2012) bolo zistené, že dňa 20.4.2007 tunajší súd poveril na základe žiadosti súdneho exekútora Ing. Bc. Radoslava Kešefáka, Exekútorový úrad Sp. Nová Ves na vykonanie exekúcie proti povinnému N. E. pre vymoženie sumy 307,38 Eur (9260,- Sk) s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu SR 7073/06 zo dňa 5.1.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť 23.1.2007. Listom zo dňa 5.10.2010 doručeného tunajšiemu súdu dňa 6.10.2010 požiadal oprávnený tunajší súd o zmenu súdneho exekútora a oznámil meno a sídlo nového exekútora - JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 12.11.2010 tunajší súd zaslal uvedenú žiadosť poverenému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného spisu a dňa 24.11.2010 vyzval oprávneného na preloženie zmluvy o úvere a všeobecných obchodných podmienok. Uznesením 9Er/200/2007-26 zo dňa 25.2.2011 vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu súdneho exekútora a poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého, Exekútorový úrad so sídlom Bratislava, Zahradnícka 62.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/591/2008 (pripojeného k sp. zn. 11C/318/2012) súd zistil, že dňa 18.11.2008 podal súdny exekútor JUDr. Rudolfom Krutý žiadosť na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému K. Č. pre vymoženie 246,10 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 07391/08 zo dňa 5.8.2008. Uznesením 9Er/591/2008-8 zo dňa 25.11.2008 bola žiadosť o udelenie poverenie na výkon exekúcie čiastočne čo do trov právneho zastúpenia v exekúcii 641,- Sk zamietnutá a dňa 2.12.2008 bolo vo veci vydané poverenie. Následne keďže podkladom pre vydanie rozhodcovského rozsudku bola úverová zmluva, súd výzvou zo dňa 27.5.2009 žiadal oprávneného o jej predloženie, spolu so všeob. podmienkami poskytnutia úveru. Po ich predložení uznesením 9Er/591/2008-18 zo dňa 29.11.2010 bola exekúcia zastavená, pre nezákonnosť exekučného titulu, ktorý priznával nedovolené plnenie, bol v rozpore s dobrými mravmi, pričom predmetné rozhodnutie bolo potvrdené odvolacím súdom uznesením zo dňa 23.6.2011

Z exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/823/2010 (pripojeného k sp. zn. 11C/327/2012) súd zistil, že dňa 28.12.2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému G. I. pre vymoženie 320,- Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 06243/10 zo dňa 27.7.2010. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená tunajšiemu súdu dňa 9.12.2010. Výzvou zo dňa 13.12.2010 bol oprávnený žiadaný na špecifikáciu použitia úveru, na ktorú nereagoval. Dňa 12.1.2011 bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením 9Er/823/2010-12 zamietnutá pre nezákonnosť exekučného titulu, ktorý priznával nedovolené plnenie, bol v rozpore s dobrými mravmi a následne uznesením zo dňa 16.2.2011 bolo exekučné konanie zastavené. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 7.3.2011.

Z uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/853/2009 (pripojeného k sp. zn. 11C/332/2012) zo dňa 8.1.2010 súd zistil, že dňa 23.11.2009 podal súdny exekútor JUDr. Rudolfom Krutý žiadosť na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému L. Č. pre vymoženie 178,31 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 06886/09 zo dňa 6.7.2009. Keďže podkladom pre rozhodnutie bola úverová zmluva súd požiadal oprávneného o jej predloženie. Oprávnený na výzvu nereagoval, preto bola citovaným uznesením žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnutá. Oprávnený podal proti tomuto uzneseniu odvolanie, pričom odvolací súd uznesením zo dňa 17.6.2010, uznesenie súdu 1. stupňa potvrdil. Uznesením zo dňa 2.9.2010 bolo exekučné konanie zastavené.

Podľa § 109 ods. 1 O.s.p., súd konanie preruší, ak

- a) účastník stratil spôsobilosť konať pred súdom a nie je zastúpený zástupcom s plnomocenstvom pre celé konanie;
- b) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska,
- c) rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Podľa § 109 ods. 2 O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak

- a) sa účastník nemôže konania zúčastniť pre prekážku trvalejšej povahy alebo preto, že jeho pobyt nie je známy;
- b) zákonný zástupca účastníka zomrel alebo stratil spôsobilosť konať pred súdom;
- c) prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podaním zo dňa 27.3.2014 žalobca opätovne podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu. V návrhu uviedol žalobca tie isté dôvody, ako v podaní zo dňa 16.5.2013. Opätovne uviedol, že s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach o tom, že sudcovia tunajšieho súdu nie sú z prejednávania veci vylúčení nesúhlasí, hodnotí ho ako nesprávne zakladajúce zásah do jeho práv. K návrhu žalobca pripojil kópiu Sťažnosti na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 vety prvej Ústavy SR), ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (osobitne práva na nestranný súd zriadený zákonom), ktorá sa týka rozhodnutia uvedeného Krajského súdu v Košiciach. Ako dôvod prerušenia konania žalobca uviedol ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.

Žalobca ako účastník konania využil svoje zákonné právo namietať nestrannosť tunajšieho súdu. O námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom už v žalobnom návrhu nadriadený súd právoplatne rozhodol. Krajský súd v Košiciach sa pritom zaoberal všetkými dôvodmi žalobcu, pre ktoré žiadal vylúčenie sudcov tunajšieho súdu v danej veci. Rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2NcC/50/2012 - 13 zo dňa 22.10.2012 je tak viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Okrem toho ani opätovným preskúmaním návrhu žalobcu nebolo zistené, aby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka tejto veci bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou. Ústavná sťažnosť podaná žalobcom nezakladá konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej.

Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu na prerušenie konania opätovne zamietol.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným

rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučiniením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade

- c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila,
- d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 8 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

Podľa § 45 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

- a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise,
- b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo
- c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

Predmetom tohto konania je náhrada škody a nemajetkovej ujmy, ktorej sa žalobca domáha poukazujúc na nesprávny úradný postup tunajšieho súdu vo vyššie uvedených exekučných konaniach. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. predpokladom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je predbežne prerokovanie tohto nároku na základe písomnej žiadosti poškodeného príslušným orgánom. Žalovaná v písomnom vyjadrení potvrdila, že zo strany žalobcu jej boli doručené žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a to dňa 23.4.2012. V čase rozhodovania súdu teda už uplynula 6 mesačná lehota od prijatia týchto žiadostí. Vzhľadom k tomu má súd za to, že žalobca si splnil svoju povinnosť, keďže podal žalovanej pred podaním návrhu žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom súd nemal preukázané, aby nárok žalobcu na náhradu škody alebo jeho časť bol do rozhodnutia súdu uspokojený.

Žalovaná v písomnom vyjadrení poukázala na nedostatky žalobných návrhov a navrhla aplikáciu ustanovenia § 43 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Podľa názoru súdu žalobné návrhy podané žalobcom majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania v zmysle ustanovení § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 ods. 1 O.s.p., žalobca správne označil účastníkov konania, opísal skutočnosti, na základe ktorých uplatnil svoj nárok, označil dôkazy a uviedol čoho sa domáha. Preto postup v zmysle § 43 ods. 1 O.s.p. súd považoval za nedôvodný.

Žalovaná vo svojom písomnom vyjadrení tiež uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku nedošlo a teda žalobný návrh bol podaný v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. V konaniach vedených pôvodne pod č. 11C/193/2012, 11C/228/2012, 11C/235/2012 a 11C/246/2012 (ISTINA RS) žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a v konaniach vedených pôvodne pod č. 11C/202/2012, 11C/272/2012, 11C/298/2012, 11C/327/2012 a 11C/332/2012 (NZP) v nerozhodnutí o jeho žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote. V daných veciach 3-ročná premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie žalobcovi resp. jeho právnomu zástupcovi v exekučných konaniach, keďže až vtedy sa žalobca mohol dozvedieť o škode, ku ktorej malo dôjsť

práve rozhodnutiami o zamietnutí žiadostí súdneho exekútora. Z exekučných spisov pripojených k uvedeným konaniam pritom bolo zistené, že o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté tunajším súdom ako súdom exekučným v priebehu roku 2010 a 2011, kedy aj boli rozhodnutia doručované právnemu zástupcovi oprávneného. Žalobné návrhy boli žalobcom na tunajšom súde podané dňa 27.9.2012 t.j. vo všetkých uvedených veciach v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. V konaní sp. zn. 11C/139/2012, 11C/145/2012, 11C/146/2012, 11C/177/2012 a 11C/313/2012,(ZE) v ktorých žalobca namietal neskoré rozhodnutie o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora, premlčacia doba začala plynúť od doručenia rozhodnutia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora žalobcovi. Vo všetkých prípadoch sa tak udialo

v priebehu roku 2010 a 2011 a teda aj v tomto prípade žalobný návrh bol podaný včas. V konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 11C/204/2012, 11C/266/2012, 11C/318/2012 a 11C/321/2012 (NP) žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote. V konaní 9Er/520/2009 (11C/204/2012), bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 4.12.2009, ktorým bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie čiastočne zamietnutá a zároveň bolo vydané na zvyšok nároku v ten istý deň poverenie. Na odvolanie oprávneného bolo následne odvolacím súdom predmetné uznesenie zrušené, ale následne bolo exekučným súdom rozhodnuté rovnako dňa 7.2.2011. V konaní 9Er/301/2010 (11C/266/2012) bolo 18.5.2010 vydané poverenie a v konaní 9Er/613/2009 (11C/321/2012) bola žiadosť súdneho exekútora dňa 29.1.2010 zamietnutá, pričom následne na odvolanie oprávneného bolo odvolacím súdom predmetné uznesenie zrušené, a opätovne bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 4.8.2010 tak, že žiadosť bola čiastočne zamietnutá a vo zvyšku bolo v ten istý deň vydané poverenie. Predmetné rozhodnutie bolo napadnuté odvolaním, avšak odvolací súd jeho správnosť potvrdil. Vo týchto konaniach premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia uznesenia tunajšieho súdu právemu zástupcovi oprávneného, pretože z uvedeného uznesenia sa mohol oprávnený tieto skutočnosti dozvedieť resp. dňom doručenia poverenia súdnemu exekútorovi. Písomnosti boli v týchto prípadoch právemu zástupcovi oprávneného a exekútorovi doručené v roku 2010 a 2011, teda ani v týchto prípadoch nie je možné konštatovať, že by bol nárok žalobcu premlčaný. Premlčanie možno konštatovať u spisu 9Er/591/2008 (11C/318/2012), pretože tu bolo vydané uznesenie o čiastočnom zamietnutí žiadosti dňa 25.11.2008 a poverenie bolo na zvyšok nároku vydané následne 2.12.2008. Predmetné uznesenie bolo doručené právemu zástupcovi oprávneného dňa 15.12.2008 a lehota na podanie žaloby po troch rokoch od doručenia t.j. 16.12.2011, teda ešte pred podaním žaloby dňa 27.9.2012 uplynula.

K samotnému nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy súd uvádza, že predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok a to preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu, existencia škody t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy a preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou. Nesprávny úradný postup spočíva v akejkolvek činnosti určitého štátneho orgánu spojenej s výkonom jeho právomoci, ak v súvislosti s ňou dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie resp. oneskorené vydanie rozhodnutia dôsledkom porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, teda nečinnosť štátneho orgánu. Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. Charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v súvislosti so zmarením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v exekučnom konaní. O príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a neprerušený.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok

za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu vo veciach, ktoré boli tunajším súdom spojené a sú vedené pod sp. zn. 11C/139/2012 malo dôjsť tým, že tunajší súd v exekučných konaniach, v ktorých žalobca mal procesné postavenie oprávneného:

1. zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS).
2. rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote určenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NZP)
3. vydal poverenie na vykonanie exekúcie po 15-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NP)
4. rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku (ZE).

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 11C/193/2012, 11C/228/2012, 11C/235/2012 a 11C/246/2012 žalobca namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, resp. exekučné konanie ako nezákonné zastavil (ISTINA RS). Žalobca poukázal na to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preskúmaval exekučný titul nad rámec právomoci zverenej exekučnému súdu tým, že preskúmaval skutkový stav vecí a konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej, čím vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok.

Z oboznámených exekučných spisov pripojených k vyššie uvedeným konaniam bolo zistené, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté. V uvedených veciach boli exekučným titulom rozsudky rozhodcovského súdu. Vo všetkých prípadoch právny vzťah medzi oprávneným a povinným bol hodnotený exekučným súdom ako spotrebiteľský právny vzťah a to, či už na základe predložených úverových zmlúv resp. aj na základe skutočností uvedených v odôvodneniach exekučných titulov. Poukazujúc na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v daných prípadoch exekučný súd je nie len oprávnený, ale aj povinný a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania t.j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, skúmať zákonnosť exekučného titulu t.j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 439/2012, sp. zn. 6Cdo 290/2012, či Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania tak nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

Súd má tiež za to, že rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevyhnutnosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd.

Pokiaľ nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli v exekučných konaniach exekučnými titulmi a na základe ktorých nedošlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie postupom podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobca má právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorý v občianskom súdnom konaní posúdi dôvod, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Napr. v prípade, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemôže založiť prekážku res iudicata a to z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku a teda o takomto nároku môže byť znova rozhodnuté všeobecným súdom. V konečnom dôsledku súdu je známe, že tunajším súdom sú vedené konania, v ktorých je uplatnený nárok zo zmienek vystavených práve žalobcom v tomto konaní. Zmenky žalobca postúpil na iný subjekt a pritom sa jedná sa o zmenky vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv uzavretých so žalobcom, o nárokoch ktorých už bolo taktiež rozhodnuté rozhodcovským súdom a taktiež už boli tunajším súdom vedené exekučné konania v týchto veciach. Žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj v týchto prípadoch boli prevažne zamietnuté.

Okrem toho, že exekučný súd mal oprávnenie preskúmavať exekučný titul súd uvádza, že v uvedených veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu t.j. rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Oboznámením sa s exekučnými spismi, pripojenými k vyššie uvedeným konaniam, bolo totiž zistené, že ani jedno rozhodnutie tunajšieho súdu

ako súdu exekučného o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie nebolo zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť. Žalobca ako oprávnený vo väčšine týchto exekučných konaní ani nevyužil svoje právo na podanie riadnych resp. mimoriadnych opravných prostriedkov. Odvolanie bolo žalobcom ako oprávneným podané len v konaní sp. zn. 9Er/23/2010 (11C/193/2012), kde bolo rozhodnutie súdu 1. stupňa potvrdené.

Skutočnosť, že tunajší súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NZP), žalobca uviedol ako dôvod náhrady škody a nemajetkovej ujmy v konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 11C/202/2012, 11C/272/2012, (mimochodom žalované i titulom náhrady škody za neskoro vydané poverenie v konaní 11C/321/2012), 11C/298/2012, 11C/327/2012, a 11C/332/2012. Oboznámením sa s exekučnými spismi pripojenými k uvedeným veciam bolo preukázané, že v prípade konania 11C/202/2012 a konania 11C/327/2012 boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, pre neurčitosť a nezrozumiteľnosť odôvodnenia rozhodcovských rozsudkov, čo spôsobilo ich nevykonateľnosť. Rovnako tomu bolo i v konaniach 11C/298/2012 a 11C/332/2012, s tým rozdielom, že rozhodnutia exekučného súdu o zamietnutí žiadostí o udelenia poverenia boli napadnuté odvolaním oprávneného, pričom odvolacím súd ich v celom rozsahu potvrdil. Vo vyššie uvedených konaniach súd žiadal súdneho exekútora i oprávneného o predloženie listín, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie rozhodcovského súdu, avšak bezvýsledne. Obdobná bola i situácia v spise 11C/272/2012, kde bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá, pre neurčitosť a nezrozumiteľnosť odôvodnenia rozhodcovského rozsudku, čo spôsobilo jej nevykonateľnosť, pretože exekučný titul nebolo možné preskúmať pre nepredloženie úverovej zmluvy zo strany oprávneného. Následne tak bolo učinené v priebehu odvolacieho konania a tak Krajský súd v Košiciach prvostupňové rozhodnutie zrušil. Po preskúmaní predloženej zmluvy exekučný súd opätovne vo veci rozhodol tak, že žiadosť čiastočne zamietol a vo zvyšku nároku vydal poverenie. Rozhodnutie o čiastočnom zamietnutí žiadosti na vykonanie exekúcie bolo potvrdené odvolacím súdom. V uvedených exekučných konaniach po podaní žiadosti o udelenie poverenia boli žiadané správy resp. podklady, ktoré boli aj urgované a ktorých posúdenie bolo nevyhnutné pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora t.j. pre posúdenie, či v danej veci je možné vydať poverenie na vykonanie exekúcie alebo žiadosť súdneho exekútora má byť zamietnutá. V súvislosti s tým, súd poukazuje na tú skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu sa zaoberal aj zmluvami o úvere a všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS. Okrem toho súd má za to, že podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydá poverenie na vykonanie exekúcie a teda nie v prípadoch zamietnutia žiadosti súdneho exekútora, ako to bolo vo vyššie uvádzaných prípadoch.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobnom návrhu pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prieťahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. V žalobnom návrhu žalobca uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a uviedol konkrétne žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti na prieťahy v konaní, ktoré boli z jeho strany podané na tunajšom súde dňa 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011.

Na uvedené súd uvádza, že podľa oboznámených Spr č. 22/2010, č. 34/2010 a č. 12/2011 a odpovedi na sťažnosti žalobcu na prieťahy v konaní, sťažnosti žalobcu boli vyhodnotené v celom rozsahu ako neopodstatnené. V konaní teda bolo preukázané, že pri vybavovaní sťažnosti žalobcu na prieťahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom neboli zo strany vedenia tunajšieho súdu konštatované prieťahy v konaní.

V neposlednom rade súd v súvislosti s prieťahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazuje žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu, poukazuje na článok 48 ods. 2 Ústavy

SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Tunajší súd teda nemá právomoc konštatovať prieťahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prieťahov v daných exekučných konaniach a nedostatok právomoci tunajšieho súdu na rozhodnutie o prieťahoch, má súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neunesol dôkazné bremeno.

Pokiaľ sa týka konaní vedených pôvodne pod sp. zn. 11C/204/2012, 11C/266/2012, 11C/318/2012 a 11C/321/2012 (žalované i titulom náhrady škody za neskoro zamietnuté poverenie v konaní 11C/272/2012), žalobca v týchto veciach namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NP). Z oboznámených exekučných spisov mal súd preukázané, že v konaní sp. zn. 9Er/301/2010 (11C/266/2012), bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie tunajšiemu súdu doručená dňa 10.5.2010 a už 18.5.2010 teda v zákonnej lehote bolo vo veci vydané poverenie. Rovnako v konaní 9Er/591/2008 bola žiadosť doručená tunajšiemu súdu dňa 18.11.2008, dňa 25.11.2008 bola čiastočne zamietnutá a dňa 2.12.2008 v zákonnej lehote bolo vo zvyšku nároku vydané poverenie. Navyše v uvedenom prípade je nutné konštatovať, vzhľadom na žalovanou vznesenú námietku premlčania, že tu skutočne došlo k premlčaniu nároku žalobcu, tak ako to bolo odôvodnené vyššie.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9Er/520/2009 (11C/204/2012) bolo preukázané, že tu bola žiadosť na vykonanie exekúcie oprávneného podaná dňa 26.8.2009. Keďže podkladom pre exekučný titul bola úverová zmluva súd požiadal dňa 27.8.2009 oprávneného o jej predloženie, ktoré následne urgoval. Oprávnený na výzvu reagoval doložením listín až 20.11.2009 a vzápätí uznesením 9Er/520/2009-17 zo dňa 4.12.2009 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia čiastočne čo do istiny 167,29 Eur a nad zákonný úrok z omeškania zamietnutá pre nezákonnosť exekučného titulu, ktorý priznával nedovolené plnenie a bol v rozpore s dobrými mravmi a v ten istý deň bolo vo zvyšnej časti vydané poverenie na vykonanie exekúcie. Oprávnený podal proti tomuto uzneseniu odvolanie a odvolací súd uznesenie súdu 1. stupňa zrušil za účelom opätovného preskúmania charakteru zmluvy o úvere. Výzvou zo dňa 10.1.2011 bol oprávnený vyzvaný na špecifikáciu účelu zmluvy o úvere, na ktorú reagoval jej opätovným predložením. Po preštudovaní úverovej zmluvy bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením 9Er/520/2009-43 zo dňa 7.2.2011 opätovne čiastočne zamietnutá. Obdobná bola i situácia v spise 9Er/613/2009 (11C/272/2012), kde bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená tunajšiemu súdu 25.9.2009 zamietnutá dňa 29.1.2010, po márnom uplynutí lehoty na predloženie listín, ktoré boli podkladom pre rozhodnutie rozhodcovského súdu a to pre neurčitosť a nezrozumiteľnosť odôvodnenia rozhodcovského rozsudku, čo spôsobilo jej nevykonateľnosť, pretože exekučný titul nebolo možné preskúmať. V priebehu odvolacieho konania oprávnený listiny doložil a tak Krajský súd v Košiciach prvostupňové rozhodnutie zrušil. Po preskúmaní predloženej zmluvy exekučný súd opätovne vo veci rozhodol tak, že žiadosť čiastočne zamietol a vo zvyšku nároku vydal poverenie a to 4.8.2010. V uvedených exekučných konaniach po podaní žiadosti o udelenie poverenia boli žiadané správy resp. podklady, ktoré boli aj urgované a ktorých posúdenie bolo nevyhnutné pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora t.j. pre posúdenie, či v danej veci je možné vydať poverenie na vykonanie exekúcie alebo žiadosť súdneho exekútora má byť zamietnutá .

V súvislosti s týmito konaniami, súd opätovne poukazuje na skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde sa súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu musí zaoberať aj zmluvami o úvere a všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS. V týchto exekučných konaniach bolo postupované plynulo, bez zbytočných prieťahov, podľa toho ako si svoje povinnosti na predloženie požadovaných dokladov plnil oprávnený.

Vo veciach pôvodne vedených pod sp. zn. 11C/139/2012, 11C/145/2012, 11C/146/2012, 11C/177/2012 a 11C/313/2012 malo dôjsť podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu tým, že súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase t.j. do 30-tich dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora (ZE). Z oboznámených exekučných spisov bolo zistené, že po podaní návrhu na zmenu exekútora bola vo všetkých prípadoch exekučným súdom zaslaná pôvodnému exekútorovi žiadosť na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov a predloženie exekučného spisu. Ihneď po predložení vyjadrenia, exekučného spisu a vyčíslení dovtedy vzniknutých trov exekúcie boli exekučným súdom vydané v konaniach 11C/139/2012 (9Er/229/2006), 11C/145/2012 (3Er/82/2004) a 11C/146/2012 (9Er/17/2004) uznesenia, ktorými bolo vyhlásená exekúcia za neprípustnú a návrh na zmenu exekútora zamietnutý a v konaniach 11C/177/2012 (1Er/1332/2002) a 11C/313/2012 (9Er/200/2007) uznesenia o zmene súdneho exekútora. V týchto prípadoch bola teda potrebná súčinnosť pôvodne povereného súdneho exekútora a súd mohol vo veci rozhodnúť až po doložení požadovaných dokladov. Zároveň je potrebné poukázať na ust. § 44 ods.8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony v rámci exekučného konania až do právoplatnosti rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote tak nemohlo dôjsť k vzniku škody. Tu je však potrebné uviesť, že rozhodnutie súdu je výsledkom štúdia spisového materiálu, právnych predpisov, aplikácie právnych noriem na ten ktorý prípad, na čo je potrebný určitý čas vzhľadom na skutočne veľký počet exekučných konaní s obdobným skutkovým základom toto rozhodnutie bolo v primeranej lehote. Okrem toho súd poukazuje na judikatúru Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/02 priedať sa posudzujú podľa jednotlivých okolností prípadu a nedodržanie lehoty sa nepovažuje automaticky za zbytočný priedať, ktorý by mal spôsobilosť porušiť právo účastníka na včasné prejednanie a rozhodnutie veci.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že zo strany žalobcu nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených exekučných konaniach, ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. Súd preto pre nepreukázanie existencie podmienok priznania náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, jeho návrh v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p., ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania rozhodol súd na pojednávaní konanom dňa 2.4.2014 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v jej písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčísli a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývali. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nie len u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčísli možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne

v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.